

Document referencial Inspiració 2022

La commemoració i l'aposta per part de l'ajuntament de la capital del Bages pel projecte Manresa 2022 dona unes possibilitats que depassen l'estricta commemoració, la simple aposta estratègica, la mateixa ciutat i el propi temps cronològic.

Perquè commemorar l'estada a Manresa de Sant Ignasi no es refereix tan sols a l'estada d'un home en un temps i una localitat concrets, sinó que remet a una experiència arquetípica que podem definir com a recerca, viatge iniciàtic i combat espiritual que porta a una transformació interior. Es tracta d'una experiència fundant i estructurant que marca un abans i un després en la vida d'una persona. Després d'ella, mai més res tornarà a ser igual a com havia estat fins aleshores.

El nucli d'aquesta experiència està recollit en un fragment de la seva Autobiografia, narrada al final de la seva vida. Parlant dels moments més significatius tinguts a Manresa trenta anys després, explica el que li va succeir un dia que anava cap a Sant Pau, vorejant el riu Cardener:

Tot caminant amb les seves devocions, s'assegué una estona de cara el riu, que passava al fons. I mentre estava allí assegut, se li comencen a obrir els ulls de l'enteniment. No és pas que veïés alguna visió, sinó que entenia i coneixia moltes coses- de la vida espiritual, de la fe i de les lletres- i amb una il.luminació tan gran que totes les coses li semblaven noves.

I prossegueix dient:

Això va succeir de tal manera que li semblava que fos un altre home i que tingués un nou intel.lecte que el que abans tenia.

El text és curós en expressar el que vol comunicar. Conté un temps intern que cal descobrir. Diu que caminava, que es va aturar i que va mirar el riu que passava al fons. Ens parla de moviment, detenció i profunditat. És a dir, aquesta nova comprensió integral de la realitat no es va produir fortuïtament. Va ser el resultat d'una exigent recerca espiritual que el va portar a un més gran coneixement de si mateix, de Déu (el Transcendent), dels altres i del món. Prenent encara més perspectiva de l'any que Ignasi, el pelegrí (com s'anomena 77 vegades a si mateix en la seva autobiografia) va passar a Manresa, podem identificar un recorregut en tres temps: autoafirmació (va arribar amb la força del nou convers), crisi (la nit fosca present en tots els místics i en tots els processos de creixement dels éssers humans) i rendició (que no vol dir claudicació sinó entrega i acceptació), la qual cosa va fer possible la il.luminació, això és, una nova comprensió integral de la realitat divina, humana i còsmica.

El procés de transformació que va tenir Ignasi de Loiola (1491-1556) al llarg de la seva vida i més particularment a Manresa s'insereix no només dins la tradició dels grans místics cristians, com Pau de Tars (10?-65 d.C), Agustí d'Hipona (354-430), Hildegard von Bingen (1098-1179), Teresa de Jesús (1515-1582) o Joan de la Creu (1542-1591), sinó també del conjunt de la tradició espiritual de la humanitat. Per aquesta raó, al Pou de Llum, en el lloc on versemblantment sant Ignasi va tenir la seva experiència més important, davant el riu Cardener, a la vista de Montserrat i de tota la ciutat, apareixen els

noms de 117 místics de tots els temps i tradicions dels que consta que han tingut aquesta diafania de la realitat.

És insòlit, i fascinant alhora, que Manresa hagi escollit els 500 anys de la transformació espiritual d'un home com a punt de referència, com a fita per a tota la ciutat. Depassa el marc de la ciutat i és expressió d'un temps kairològic (expressió de Raimon Panikkar per dir que es tracta d'un temps oportú). Considerem que això es signe del moment que vivim actualment a tot el planeta: la necessitat de retrobar la nostra dimensió espiritual.

El repte i l'oportunitat de *Manresa 2022* és aprofundir i desplegar el sentit d'aquest esdeveniment, de manera que tota la ciutat i també el Bages ho senti seu. Això implica, d'una banda, fer entendre que aquesta transformació interior està més enllà del marc cristià on originàriament s'insereix, alhora que no podem renunciar a la dimensió espiritual o transcendent d'on s'origina. Parlar només de valors seria reduir-ho, perquè no es tracta d'un valor sinó de la font d'on emanen, regeneren i s'il·luminen tots ells.

Els sotasignants, constituïts en un grup ampli i variat de la ciutadania, volem vetllar per aquest nucli fonamental i essencial del que ha de ser, al nostre entendre, l'abans, el durant i el després de *Manresa 2022*. Desitgem que aquesta commemoració possibiliti l'aprofundiment del que suposa la transformació espiritual en els diversos ordres de la vida personal, ciutadana i social. Creiem que això és el que farà assolir la potència i prosperitat que tots anhelem per al projecte *Manresa 2022*.

Aquesta aposta ciutadana ofereix una veritable oportunitat per redescobrir en el s.XXI la importància de la dimensió espiritual o interior com quelcom ineludible i essencial, tant en la seva extensió com en la seva profunditat. Entenem per "espiritualitat" aquella espaiositat que ens constitueix com éssers humans en la mesura que ens permet anar més enllà dels nostres instints i interessos primaris, per descobrir la dimensió silenciosa de la realitat, de manera que en lloc de ser depredadors i reactius, podem ser co-creadors i també contemplatius en allò mateix que estem realitzant. Es tracta de la mística de ser contemplatius en l'acció, propi del llegat ignasià. Les religions són vies per conrear aquesta dimensió, però no són les úniques. La trobem en les arts, en el contacte amb la natura, en la investigació científica, en el conreu de les humanitats, etc. En definitiva, es tracta d'afavorir un modus de viure que desvetlla una altra sensibilitat i comprensió de la realitat, de la qual participem però no esgotem i davant la qual només podem disposar-nos pacíficament i silenciosament.

Aquest nucli experiencial viscut per Sant Ignasi a Manresa apunta al desvetllament i aprofundiment d'aquesta dimensió com a irrenunciable humana. Això ens porta a la proposta d'un relat que es podria identificar com: **Processos de transformació interiors** alhora que està relacionat amb tres topologies: Cova, Riu i Muntanya. Aquest lluminós i potent relat que es desplega en l'àmbit paisatgístic del nostre entorn se'ns erigeix com un ampli horitzó que té moltes implicacions i aplicacions en els diversos àmbits de la ciutat i de la societat, en un moment en el que, com en el temps de sant Ignasi, s'està produint una mutació radical en tots els àmbits.

Manresa 2022: Processos de transformació interiors vol construir un programa-projecte que contribueixi al despertar d'aquests indicis que ens menen a una nova visió del món. L'experiència espiritual de Sant Ignasi va comportar una transformació de la seva consciència, la qual cosa és una invitació a la transformació de la nostra.

Si ell va ser “clarivident” en adonar-se com s’estava dissolent l’Edat Mitjana i s’endinsava cap a l’Edat Moderna, el nostre projecte vol vincular aquesta clarividència al que s’ha qualificat com el *present canvi de paradigma*. Aquest *Nou Paradigma* suposa una visió holística de l’esser humà en tots els seus aspectes, on l’espiritualitat hi troba un paper fonamental. Vivim una època de crisi que fa necessari, oportú i adequat revisar i rellegir altrament el curs de les coses. Una crisi que no tan sols és econòmica, política i social, sinó també religiosa i cosmovisional, on estan en qüestió els models, les referències i les estratègies que ens han servit fins ara. En definitiva, està en joc saber cap on encaminar-nos i de quina manera fer-ho en un moment que no es tracta simplement de superar la crisi, sinó de construir una nova cosmovisió de la realitat.

L’any 2022 és una oportunitat per a que Manresa ofereixi el seu *genius loci* (“esperit del lloc”), marcat per la seva morfologia, la seva geografia, la seva història, el seu triple arquetip –cova, riu i muntanya (la serralada de Montserrat)- a la resta del país, de la península i del món, de manera que pugui convertir-se en una referència de com els processos interns de transformació incideixen en la vida personal i social.

Estem parlant de la creació de “quelcom” que signifiqui més que una celebració o commemoració nostàlgica o pietosa, i ens deixi un llegat, un pòsit i un relat que van molt més enllà de les habituals estratègies de promoció econòmica.

Els sotasignants ens hem reunit amb la voluntat de tenir cura del que creiem que és el nucli de **Manresa 2022** i el que creiem que li dona sentit.

El present grup s’ofereix per inspirar, col·laborar i implicar-se en l’organització, programació i execució de **Manresa 2022** i de la seva continuïtat. Més en concret, ens constituïm com a grup per a:

1. Vetllar pel nucli fonamental del que es commemora: el valor intangible d’un procés de transformació interior viscut per Ignasi de Loiola fa cinc-cents anys, el qual ens serveix de referent i inspiració per les transformacions personals i col·lectives que hem de saber i poder viure avui.
2. Inspirar i fer aportacions concretes des d’una perspectiva transversal en els diferents àmbits de la societat: la transmissió i desvetllament de la interioritat en les humanitats, en les arts, en l’activitat política i ciutadana, en l’economia i en els models de sostenibilitat i de cura del medi ambient, en la resolució de conflictes, en el diàleg interreligiós, en l’educació, en l’esport, , així com estar atents a l’aportació que es fa a aquesta dimensió en els marges alternatius o crítics de la nostra cultura.
3. Crear un espai que perduri després del 2022, de manera que la ciutat de Manresa disposi d’una instància (centre) de referència local, nacional i internacional que investiga els elements, desplegaments, conseqüències i aplicacions del processos de transformació interior en els diferent àmbits abans esmentats.

Manresa, 10 setembre 2018